

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLEGE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk 15 centiemen.

Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 28 MAART.

De Kamer.

Men weet hoe de Bara's, Bouvier's, Frère's Pirmez's en Rossiusen hun best doen om de beraadslaging over het budget tot in het on-eindige te laten duren en alzoo te beletten dat het ministerie eenig werk afdoet.

Uit partijhaat verkwesten de woordenkramers tijd; en het geld der belastingbetalers.

Reeds roept men ten allen kante: waarom doet de meerderheid niet zoo als vroeger de meerderheid van M. Frère; dat is, waarom doet ze geen *coups de vote*?

Maar neen, dat wil de meerderheid van vandaag niet; zij wil de vrijheid niet inkrampen; zij wil aan de linkerkant de gelegenheid niet geven te zeggen, dat ze de vrijheid van spreken belemmert.

Neen, ze doet beter; zij wil aan die heeren *discoursen* fabrikanten nog meer vrijheid, nog meer tijd geven en het geduld tot het uiterste drijven.

M. de Theux heeft voorgesteld twee zittingen per dag te houden. Dan kunnen Bara en Bouvier hun hart ophalen en de kas van den belastingbetaler zal er niet zooveel door lijden; immers, al werken die heeren dubbel, zij worden daarom niet dubbel betaald.

M. Pirmez heeft zaterdag eene lange — ellen lange redevoering uitgesproken, om niets te zeggen.

Het doel van die heeren is, behalve het aangehaalde, den tijd weg te nemen en alzoo de beraadslaging over de kieswet te verbinderen.

Welnu, men zal die schooljongensstreek beletten; men heeft onderling beslist, op voorstel van M. Lefebvre, het ontwerp van kieswet te beginnen, voor het budget van openbare werken. Goed afgevangen!

Men schrijft uit Brussel, 26 maart:

De Fransen verlaten Parijs in massa. Alle treinen brengen er ons in menigte aan, in zoe verre dat er in de hotels geene plaatsen meer beschikbaar zijn.

Men schrijft uit Bergen, 26 maart:

Men verzekert dat er thans leden van den *Internationale* in den Binnengedachten, met het doel om de arbeiders tot eene werkstaking aan te drijven. Er heerscht eene zekere spanning te Hornu en in den omtrek; de tijdingen van Parijs worden er met gretigheid gelezen. Sedert eenige dagen ziet men te Hornu eene werkstaking te gemeet. Laat ons hopen, dat de arbeiders niet zullen luisteren naar de raadgevingen van kerels, welke onder voorwendsel van het lot des werkmans te verbeteren, enkel onlusten en wanorders pogen te doen ontstaan.

Buitenlandsch nieuws.

Parijs heeft thans den aanblik van een slagveld met versterkte legerkampen, waarin de strijdende partijen de ganstige gelegenheid beloeven om elkander aan te vallen.

Eergisteren heeft wel geene nieuwe worsteling plaats gehad, maar de toestand blijft erg gespannen en hoogst gevaarlijk, en alles doet vreezen dat de pogingen tot verzoening en overeenkomst schipbreuk zullen lijden en eene nieuwe bloedstorting onvermijdelijk is.

De gestemdheid der burgerij van Parijs keert zich van dag aan dag meer naar het plan eener beslissende houding tegen de ellendelingen, die, na het wettelijk gezag overrompeld te hebben, de snooede gewelddadigheden der handlangers van Bonaparte tijdens den Staatsaanval van den 2 december 1851 navolgen. De meiers en adjuncten, aan het wettige gezag getrouw gebleven, — en deze vormen de meerderheid — vereenigen hunne pogingen met de ordelievende burgerwachten; zij hebben den admiraal Saisset, den kundigen en heldhaftigen hoofdoorzitter, wiens dapper gedrag tijdens het beleg der hoofdstad reeds beloofd werd door zijne kiezing als afgevaardigde, nu bekleedt met de bediening van generaal-opperbevelhebber der nationale garde.

De heeren Langlois en Schœlcher, insgelijks afgevaardigden der stad Parijs, en bij volk en burgerij bemind door hun schoon gedrag tijdens de belegering, zijn hij den oppergeneraal gevoegd als stafhoofd en bevelhebber der artillerie. Hun hoofdkwartier is op het Beursplein. Men geloof dat de generaal Ladmiraal, aanvoerder van een legercorps van maarschalk Bazaine, bij Metz, den generaal Vinoy vervangen zal als opperbevelhebber des legers van Parijs.

Het wettige Staatsbestuur te Versailles en de nationale Vergadering doen aanhoudend hun best om de openbare rust en orde in Parijs te herstellen zonder bloedvergieting.

Die hoop kan, eilaas! verijdeld worden. Het opstandelijk comiteit wil van geene verzoening hooren voor den afloop der gemeentekiezingen. Het heeft zich meester gemaakt der meierij van 't Pantheon en aldaar zijne gedelegeerden gezonden. De polytechnische school is door de opstandelingen vermeisterd en bezet, en hunne barrikaden rond het stadhuis en te Monmartre werden sterk verdedigd door gewapende mannen, kanonnen en mitrailleurs.

De admiraal Saisset wil kwijschelding verleenen aan al degenen die deel aan den opstand hebben genomen, aan die verdwaalden soldij, en aan hunne vrouwen en kinderen onderstand geven, op voorwaarde dat ze zich aan 't wettige gezag onderwerpen. Maar het revolutionnaire midden-comiteit verwerpt hardnekkig alle voorstel tot verzoening; het rooft een miljoen frank uit de Staatskas; perst den bankier van Rothschild een half miljoen af; plundert de gemeentelijke kassen, en beticht dan nog de treflijke burgers dat zij geld laten uitdeelen door de Bonapartisten en Orleanisten, ten einde de Parijzenaars te misleiden.

Zoo men ziet, is de toestand in Parijs zeer gevaarlijk, en met recht vrees men voor nieuwe tooneelen van moord. Men zeide zelfs dat generaal Ducrot doodgegred is, dat hij door een deel der algellene troepen die gemeene zaak maken met de muikers. Deze hebben nu de groote forten van Vincennes van den Valeriaanschen berg in bezit. Generaal Chanzy is nog in hunne handen.

Men begrijpt niet, welk eigenlijk het doelwit der opstandelingen is. Zij vragen de republiek; maar deze bestaat. Het wettige gezag is zelf werkzaam tegen de kuiperijen der Bonapartisten, en M. Paschal Grousset, tolk van den opstand, beticht dat gezag van bonapartista's gezindheid! Waar willen dan die heetkoppen dan toch heen? Zij willen den aanhoudenden oproer, de bloedvergieting, de plundering, om daarna weder overmeesterd en verplet te worden door eenen geweldigen dwingeland: zij zijn derhalve de waarachtige bonapartisten, die de ellendige plannen van den gevallen keizer in de hand werken.

Uit Berlijn wordt nu officieel gemeld dat de duitse generaal Fabrice, bevelhebber der duitse strijdmachten bij Parijs, aan M. Jules Favre, minister der buitenlandsche zaken, kennis heeft gegeven dat, met het oog op de huidige gebeurtenissen in de fransche hoofdstad, welke reeds meer dan eens aanleiding hebben gegeven tot de niet-nitvoering der schikkingen van de gesloten overeenkomst, Parijs als vijand behandeld zal worden, zoodaast daarin nog daden gepleegd mochten worden in strijd met de vredesvoorwaarden. Alle poging om den omtrek van Parijs weder te bewapenen, zal gevolgd worden door de beschieting met de duitse belegbatterijen, welke reeds opnieuw bewapend en gereed zijn. Zoo men weet, is een legercorps van 50,000 Pruisen eergisteren Parijs genaderd tot in Saint-Denis.

Wat moet uit dien toestand van zaken geboren worden?

Luidens geruchten, gisteren avond verspreid, zouden de overdrevene republikenen te Lyon insgelijks de roode vlag hebben opgeheschen, en was men in Marseille bevreesd voor dezelfde beweging. Worden die geruchten bevestigd, dan zullen de parijzeische oproerlingen zich nog sterker achten en alle aanbod ter verzoening verstoeten, en ziedaar den rampzaligen burgeroorlog in Frankrijk.

Om dezen te betengelen zullen de getrouw geblevene fransche troepen het wettelijk gezag ondersteunen en hierin geholpen worden door de duitse troepen. Parijs zal beschoten, en het oproernest binnen deszelfs muren verdelgd worden, terwijl in Lyon, Marseille en misschien in andere groote steden, ook het broederenbloed zal vloeien.

Ziedaar aan welke verschrikkelijke rampen de heetkoppen hun Vaderland moedwillig blootstellen.

Mochten hunne plannen bij tijds verijdeld worden!

Al de levensmiddelen slaan weder te Parijs schrikkelijk op. De buitenlieden durven niets meer naar de stad zienen.

De oproerlingen, die op het stadhuis zetelen, doen hunnen voorraad op 't vooruitzicht eener belegering. Eene kuitde schapen en tien wagens wijn zijn in het stadhuis gebracht.

De Bank is gesloten geworden; men heeft die van schietgaten voorzien en zij wordt goed bewaakt. De nationale garden van de wijk, die haar beschermen, voorzien de dubbele ijzeren deuren van zakken aarde. Die toebereidselen bewijzen, dat men voor de plundering der Bank vrees.

In de nieuwe Opera ligt eene compagnie opstandelingen. Op eenen enkelen dag hebben zij daar verbruikt 180 kilos kaas, 280 liters wijn en eene groote hoeveelheid meel. Zij hielden daar kermis met vrouw, kinderen en geheel hunne familie!

Gedurende eenen dag en nacht is Parijs ter groot gewest aan hevige onroering en op het punt van nieuwe en bloedige tooneelen te zien. Zaterdag morgen scheen de opstand een nieuwe uitbreiding te zullen nemen. In den namiddag werd verzekerd dat eene overeenkomst getroffen was tusschen den admiraal Saisset en 't comiteit van 't stadhuis, welk de toegevingen aanvaardde, door de nationale Vergadering voorgesteld aangaande de gemeentelijke kiezingen en de benoeming van den opperbevelhebber der nationale garden van de Seine.

Eene depeche uit Parijs, van zaterdag-avond, meldt dat alle gevaar voor nieuwe worstelingen verdwenen was; dat de afgevaardigden en meiers der hoofdstad zich vereenigd hadden met de beslissingen van 't comiteit, en de gemeentelijke kiezingen gisteren zondag zouden plaats hebben.

Luidens 't verhaal van den *National*, hebben de afgevaardigden en de meiers van Parijs een bezoek gebracht aan den heer Thiers, hoofd der Uitvoerende macht, en aan het Staatsbestuur een soort van *ultimatum* voorgesteld, de volgende punten bevatende:

1° Eene belofte van volle kwijschelding aan al die aan den opstand deel genomen hebben.

2° De intrekking der wet op de vervaldagen der wissels en de aanbidding van een wetsontwerp voldoende gevende aan de geringe burars.

3° De kiezing voor de gemeentebesturen der hoofdstad op zondag 26 maart.

In verwisseling dier toegevingen, nemen de meiers de verbindenis, van het midden-comiteit te verkrijgen de ontruiming van 't stadhuis, der ministeries, van 't lokaal van den grooten staf der nationale garde, enz. Het comiteit zou zich verwijderen naar den steeds versterkten heuvel Montmartre. Het vraagstuk van overgaaf der kanonnen zou voorbehouden blijven.

Men verhaalde daarbij dat een groot deel der barrikaden zaterdag avond reeds afgebroken werden.

Maar, nadere tijdingen, gisteren toegekomen, melden dat de nationale Vergadering, geroepen om over die voorstellen te beslissen, dezelve verzonden heeft naar het onderzoek der commissie van de welgevende Volkskamer, en dat het te vreezen is, die voorstellen door de meerderheid der Vergadering niet aanvaard te zien, niettegenstaande de geestdriftige redevoering van de heer Thiers, die de leden bezwoeren heeft, hunne persoonlijke partijgevoelens voor dezen oogenblik ten offer te brengen op het altaar des Vaderlands, tot behoud van orde en rust, vrede en verzoening.

M. Louis Blanc, een der afgevaardigden van Parijs, verzocht daarenboven dat de Vergadering verklaren zou dat de meiers en adjuncten van Parijs als goede burgers te werk zijn gegaan bij het aanbod dier voorstellen.

De genomen beslissing duidt echter geen gevoel van goedkeuring aan bij de leden der meerderheid.

Eene tweede depeche, gedagteekend uit Parijs van gisteren morgen, meldt dat er geen nieuwe ongevallen noch worstelingen plaats hadden gehad; dat de hoofdstad rustig bleef. Maar zij voegt er bij dat de bataljons der nationale garde, die het Staatsbestuur en de orde verdedigen, het Beursplein en de plaats Saint-Germain-d'Auxerrois verlaten hebben.

De dagbladen doorblanderende van het jaar 1848, droevig tijdperk dat zonderling op den tegenwoordigen tijd gelijkt, hebben wij een artikel ontleend van den *Corsaire satan*, een zeer republikeinsch dagblad. Wat dit blad aldus zegde, is waarschijnlijk nog de uitlegging van zekere feiten die tegenwoordig voorvallen. Ziehier in dit artikel in maart 1848 geschreven: «Er bestaat in de hoofdstad eene vlotende massa van 25 tot 30,000 menschen, die van de galien, uit de vangenisessen of bedelaarsgestichten terugkeeren. Sedert 24 februari gaan die losgelaten veroordeelden hunnen gang en mengeen zich met de treflijke leden; zij steken vaandels op die hen afkeuren, zij zingen liederen die het veroordeelen; maar ten voordeele der opschudding van het oogblik bedrijven zij al de misdaden die de gewoonte hun levens krijgen. De burgers hebben eenen plicht te doen: het bewind op nieuw opeischen om deze gevaarlijke hende uit de hoofdstad te verwijderen, waar zij alles kunnen storen naar hun goeddunken.»

Niets is gemakkelijker dan aan het bewind te vragen om de beide schelmen te verwijderen, die de werklieden van Parijs medeslepen, in de wanorde en de misdaad, maar niets is moeilijker

dan deze schelmen te vatten. De werkersklas, die hen niet kent, neemt hen dikwijls voor martelaars der vrijheid, en daar zij bare lusten en slechten driften vleien, luistert zij er naar en volgt hen gewillig. Men mag veracrerd zijn, dat het Deze treflijke lieden zijn, die de kas van het stadhuis hebben gestolen; zij hebben 6 fr. per man gegeven aan 20,000 domkoppen die hen volgden, en het overige der 20 miljoen, verloren voor de stad en dienvolgens voor de belastingsschuldigen, is niet verloren geweest voor de leiders der revolutionnaire beweging, daar mag men gerust over zijn!

ONLUSTEN TE LYON.

Eene beweging van opstand heeft plaats gehad te Lyons, in den avond van 22 maart. Ziehier de bijzonderheden, welke wij dienaangaande aantreffen in den *Progrès* dezer stad:

In den namiddag van gisteren, heeft eene zeker getal gedelegeerden van verschillende groepen zich naar het stadhuis begeven, en gevraagd dat men 't middencomiteit, welk te Parijs geïnstalleerd is, als wettige gouvernement zou hebben erkend.

De prefect heeft redenen doen gelden, welke zich vertelden tegen het nemen van dergelijk besluit. De gedelegeerden zijn weggegaan, doch hebben openlijk te verstaan gegeven, dat zij hunne opinie wilden handhaven. Aanzienlijke samsenscholingen grepen aldus plaats op het Terreaux-plein. Grootendeels waren zij uit nieuwigierigen gevormd. In eenige groepen, bevonden zich echter personen, die de menigte tot den opstand aanhijsen.

Tegenover de openbare gisting, heeft de overheid noodig geoordeeld van den rappel te doen slaan doch zulks heeft de gisting niet kunnen stillen.

Den ganschen avond is de rappel in al de wijken geslagen; de nationale garde is maar zeer traagzaam opgekomen. De kooplieden en winkeliers moesten eerst hunne magazijnen sluiten, alvorens zich naar de vereenigingsplaats hunner bataljons te begeven.

Eerst om 8 uren, begonnen de eerste detachementen der nationale garde op de Terreaux aan te komen. Om 10 uren waren verscheiden bataljons op deze plaats, even als op de Comedieplaats en in de aanpalende straten, vereenigd.

De menigte was talrijk en verkeerde in groote gisting. Eenige stemmen deden de kreten hooren: «Leve de gemeente! Leve het Comiteit van Parijs!» En vervolgens begon men de *Marseillaise* te zingen.

Een of twee compagnies van een bataljon, hetgene van Guillotière, welk in de Lyonsstraat onder de wapens stond, zongen weldra mede. De menigte, welke zich in de straten bevond, en voor de vensters der woningen had post gevat, juichte de nationale garde toe.

De betogingen, de kreten, de gezangen gingen in *crescendo*, naarmate de tijd voortstelde.

Te middernacht, drong een der gedelegeerden des comiteit van Parijs in het stadhuis, welk alsdan bezet was door drie bataljons der nationale garde. Deze gedelegeerde verscheen op het balkon en proclameerde het gouvernement van Parijs en de gemeente.

Een gewerschot is echter gelost geworden; doch wij denken niet, dat er niemand door gekwetst is geworden.

De nationale garde is den ganschen nacht rond het stadhuis gekampeerd gebleven. Doch daar het effectief der bataljons niet voltallig was, heeft men voortdurend den rappel geslagen om iedereen bij elkander te krijgen.

Iedereen verkeert in vrees en onrust.

De roode vlag is heden morgen op het balkon van het stadhuis uitgesteken.

De overheden zijn afgezet en vervangen door eene voorloopige commissie. De municipale raad is ontbonden.

Men zegt dat de prefect is aangehouden.

OPROER IN ALGIERS.

In Algiers wordt de toestand onrustwekkend; in minder dan 24 uren werden meer dan 100 kilometers telegraafdraad doorgesneden. De stad Aumale is omsingeld; gansch het land is in gisting. Een арааsch opperbeoofd, commandeur van het Legioen van Eer en die 800 francs pensioen per maand trok, heeft in de laatste maand zijne appointementen teruggeezonden, zeggende dat hij niets met Frankrijk meer wilde te maken hebben. Het gouvernement vraagt 50,000 man troepen. Waar zal het gouvernement die vinden?

Men heeft te Rouaan het bevel ontvangen, dat de nationale garde der departementen zich gereed moeten houden, ten einde te komen bijdragen tot de verdediging der orde te Parijs.